

מוסיקה

פסנתרן שב הכיתה

בין אחרוני עולי גרמניה שהצליחו להגיע ארצה ב־1939, חודשים מספר לפני סרוץ מלחמת העולם, היתה גם משפחת הסוחר (בחפצי הלבשה) משה פרסלר. ככל אחרוני העלייה החמישית לא הצליח פרסלר להציל הרבה מרכושו, נאלץ להסתפק בכמה אר"גים וליפט. אך בליפט היה הרכוש הגדול לעתיד משפחת פרסלר: פסנתר בכשטיין עליו התאמן מנחם בן ה־14. אחד משלושת ילדי פרסלר, שבע שעות ביום.

אלפי שעות – אלף דולר. מנחם פרסלר בן ה־14 ניצל את ימיו היטב. מלבד שבע שעות האימון הקבועות, התכוונן עם מוניה פרטי לתעודת בגרות.

אלפי שעות הפריטה לא נוגנו לריק. ב־1943, חודש אחר יום הולדתו ה־17, וכה פרסלר להצלתו הגדולה הראשונה: הופ"ע כסוליסט בקונצרט מיצירות גריג, עם התזמורת הפילהרמונית.

פרסלר החל מופיע ברחבי הארץ, הוכיח עד מהרה כי הוא אינו גנן מוסיקה רומני טיח (בעיקר: גריג, דביסי, ליסט, שוברט, שומן, שופין) בלבד כי אם יודע לפרוט היטב גם על מנעני ההצלחה. כשיצא בגיל 21 להתחרות דביסי בינלאומית בסך־פרנ'

פסנתרן פרסלר (שמאל) ומעריצים פריס, פתח־תקוה, פילדלפיה ציסקו, גבר בקלות על 64 פסנתרנים אחרים, וכה בפרס אלף דולר ובחווה לשורת קונצ'רטים בארצות־הברית.

משך שמונה השנים הבאות ערך פרסלר בממוצע שני קונצרטים לשבוע, הופיע מאות פעמים בריו ובטלבויה, הקליט 18 תקליט־טיים (האחרון: קונצרטו לפסנתר, חצוצרה ומיתרים של שוסטקוביץ). הוא ניגן ב־ארצות־הברית, בקנדה ובממסיקה, ערך סיור קצר בלונדון, פריס, אמסטרדם ובריסל ו־הספיק לחזור גם פעם אחת ארצה: לשאת לאשה את ילדת פתח־תקוה, שרה, אותה הכיר, כמו כל מוסיקאי המכבד את עצמו, באחד הרסיטלים שנתן ערב נסיעתו לארצות־הברית בפתח־תקוה.

קונצרטם – כדורבסים. השבוע, בהגיעו לשנתו ה־29 ולסיום עונתו המוסיקאית ה־12, ארו פרסלר את ספריית 800 התקליטים ש־לו, את מכונית הקלסה, בעזרתה הוא בודק, על־ידי נגינה בחורה, את טיב פריסתו. נסל את אשתו ואת בכורו אמית, בן השנתיים ושב ארצה.

בארץ ינוח משך חודשיים, יקים את ביתו, בו יחד מקום לשני פסנתרי כנף בכשטיין שתוריים וינסה לארגן מרכז למוסיקה אותו היה רוצה לנהל. גם אם יקים המרכז לא ישהה פרסלר 12 חודשים בשנה בארץ. לפחות ששה מהם יבלה במסע קונצרטים בחוף־לארץ. אחרי הכל הקהל שם הוא סימפאתי למדי: היה זה בפילדלפיה האמריקאית שפרסלר גילה, בשעת אחד הקונצרטים שלו, שכמה ממאזני־ניו בשורה הראשונה האוינו באופן אחר ל־צילילי שומן, ובשנייה לתוצאות האחרונות של משחקי הליגה לכדורבסים, כפי ששודרו מרדיו הכיס שחובבי המוסיקה הספידו־טאיים הסמינו תחת הפראקים שלהם.

אנשים

רגש משפחתי

התלוץ האיש החוק של הצ"כ, שר הבחירות יוסף סרלין, אחר שאחותו של ישראל רוקח ואשתו של יוסף ספיר זכו בחברות בוועד הפועל של המפלגה: כנראה שברושטיין ואני חסרים רגש משפחתי.

עוד יותר נהנה צבי פריהר, לשעבר המנהל הכללי של הדואר: השבוע וכה בתואר דוקטור מאוניברסיטת קולומביה בניו־יורק, עבור מחקרו בתורת הבנק.

שלושה חודשים אחר שעלה לדרגת אלוף־משנה הרשה לעצמו ראש ענף השכלה ב־צה"ל **אלוף־משנה אהרון זאב**, מות־רות ראשונות: רכישת מקטורת חדשה, לראשונה מאז שנת 1947.

עינוג אחר היה זה של הטינסיאי היוגו־סלבי המעולה וולדימיר **פטרוביץ**, המופיע בישראל, ושהודיע ליריביו התל־אבי־ביים: „הסמפו שלכם טוב!". אכזבתם קשות כשהסביר שהתכוון רק למשקה הישראלי החדש.

דופק ספרותי

כשניסה **שמואל ציטרון**, מנהל תיאטרון הילדים היהודי בניו־יורק, למשש את דופקו של **ייגאל מופינזון**, אם אפשר לקבל ממנו מחזה מתאים, ענה הסופר: „אין כל בעייה... את בקדבות הנגב כתבת בשבוע אחר!"

יותר אטי היה **אפרים קישון**, שסיים השבוע את מחזהו השני להבימה. שואל במחזה הדין בהפליית העכברים האפורים על ידי הלבנים, עכברון לבן את אביו: „מדוע מתגוררים העכברים האפורים בקומת הקרקע?" התשובה: „מפני שיש להם רמת חיים נמוכה!"

יצירה קישונית אחרת שראתה אור השבוע: ספרו ההונגרי נו, שהוא קובץ הומורסקות ישראליות, והמסביר כי כל היוזע את המלה נו, יודע עברית, כי למלת פלא זו בערך 20867 פירושים.

לפירוש מיוחד חכתה חוליית בלשים, שחשדה באדם נושא מוודה בשעת לילה מאוחרת, ביקשה ממנו לפתח, גילתה כי היא מכילה את כלי האיסור של נושאה, שחקן הפנטומימה **עמום אריבא**.

תפקיד צבאי

בעת האסין במעגן נזכר **יוסף וואכסמן**, כתב עתיים בטבריה, בתפקידו הצבאי, חו"בש, נטש את נירוותו ועסו, סיע בהגשת עזרה ראשונה לפצועים שהמתונו לאמבולנסים.

לחבר מועצת העיר שהסתודד בעיצומה של ישיבת המועצה האחרונה עם עיתונאי כתא העיתונאים, הציע ראש העיר תל־אביב, **חיים לבנון**: „עזוב אותם לנפשם. אל תפריע להם לדבר!"

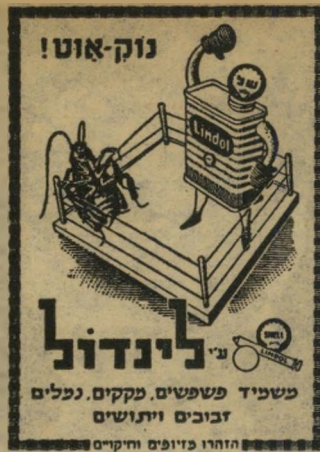
כשביקש ח"כ מפא"י המורד **אליעזר ליבנה** במזנון הכנסת הלהאה של חמש לירות מח"כ הנאמן **עקיבא גוברין**, הוורה על־ידי אחד העיתונאים כי זוהי הלהאה בלתי־קונסטרקטיבית, שתעורר עליו את זעם ועדת הביקורת של מסא"י.

לשאלת שופט השלום התל־אביבי **יוסף בן־חנן**, איפה הנאשם עצמו? התייצב השבוע גבר משולש פנים ומכחץ סה, הת־ישב מיד על ספסל הנאשמים. היה זה ד"ר **עזריאל קרליבך**, שנאשם שלא ציית, כעורך מעריב, לצו בית־המשפט לא לפרסם את שמו של דוקטור אחר, ד"ר **זמרי אילדן** שנאשם בזמנו (העולם הזה 853) בביצוע מעשים מגונים ובזיוף.

רעיון חיבאי

אחרי עבודה מאומצת בסידרה ארוכה של סרטים בנה אחר זה, הצליחה **מרטיין** (יצורים חמודים) **קרול**, להתפנות לפורמליות פופטה: להנשא לבמאי והמאהב שלה, **כריסטיאן** (חזון הכחול) **ז'אק** להצליח אחרת וכה גיבור המערבונים **גלן פורד**: הוא נקבע כממלא תפקיד יוסף בוסף ואחיו שיוסרט לפי ספרו וזה־השם של תומאס מן.

מוצלת מאד היה רעיונו של עורך־הריון החיפאי, הלוחם למברקה עברית, **ישראל עמיקם**. ביום הוצאת בול הרצל החדש, מהר למשרד הדואר הקרוב, הדביק בול הרצל על מסמך הרצל שנמצא ברשותו, התחם את המכתב משנת 1904 בחותמת 1954.

בקרוב יופיע:
החולשה המינית
מאת הד"ר מ. זידמן

ח צ ל חות
מכשירי־עזר וחמרי צלום
קונים – מוכרים
ומחליפים
בהדרכה מקצועית
רק אצל המומחים
ח ט ר פ ו ט
18 רח. אלבני תליאכיב

אביבה פאר
לבושה
בגדיים
של

„דיוה"
לפני
בחירתה
למלכה היופי
ברצוננו להדגיש, שלא השתתפנו בתצוגת האופנה בבית־דולפין „דיוה" תעשית חזיות, תגורות ובגדיים

מהרגע הראשון...
נוחיות מוחלטת... שרות למופת... דיוקנות... במטוסי DC6-8 החודשים... המעולים... המהירים ביותר...
בכל יום שלישי
לוד - אתונה - ציריך / ג'נבה
ניו־יורק - ריאוד ג'ניו - לונדון - פריס - אוסטריה - גרמניה וכו'.
פנה מיד אל משרד הנסיעות שלך
SWISSAIR

נציגות „סוויסאיר", תל־אביב רחוב אחר־העם 28, טלפון 62167.